

[Samuel sen.]

at udstede Forbudet for ubegrænset Tid, eller om man forsøgsvis skulde forbyde Fangsten f. Eks. for 1 Aar overalt paa Færøerne eller inden for et begrænset Omraade. Udvalget er da kommet til det Resultat, at man mener, det er nødvendigt at forbyde Fangsten overalt paa Færøerne i 1 Aar.“

Lagtinget har sluttet sig til Udvalgets Betragtninger og med 17 Stemmer enstemmigt vedtaget at andrage Ministeriet om, at det i August, September og Oktober 1939 maa blive forbudt at fange Mallemukkens Unger. Uden for disse Maaneder vil man ikke jage dem, for saa er de ikke fede mere, og saa ønsker man ikke at spise dem. Fangsten af dem har, som sagt, haft nogen Betydning for Folk deroppe, men da man er ængstelig for denne Septembersyge eller Papegøjesyge, tør man ikke mere fange dem. Sidste Aar var det ikke forbudt at fange Stormfuglens Unger, men Lægerne havde advaret derimod, og jeg tror, at man saa at sige overalt undlod at fange dem. Men helt ophøre dermed vilde man alligevel ikke; man kunde ikke faa alle med, og saa mente man, det var nødvendigt at skaffe sig den nødvendige Lovhjemmel til at forbyde Fangsten, idet det har vist sig, at denne Septembersyge har været meget ondartet.

Jeg har her foran mig liggende en Statistik for 5-Aaret 1933—1937, og det fremgaar heraf, at af 165 syge døde de 30, det er over 18 pCt. Der er ingen Tvivl om, at denne Sygdom stammer fra disse Unger, og det har særlig været de Mennesker, der har været beskæftiget med at plukke Fuglene, der har faaet Sygdommen. Man er, som sagt, blevet ængstelig og har ønsket dette Forbud, og jeg tror, at Lagtinget paa dette Punkt er et udmærket Udtryk for den færøske Befolkning; jeg tror, den færøske Befolkning ønsker et saadant Forbud.

Westermann: I den Udvalgsbetænkning, der følger med Forslaget, er der redegjort for Motiverne for dette Forslags Fremsettelse, men saa vidt jeg kan se af Udvalgsbetænkningen fra Lagtinget, mangler der en Motivering for det Forslag, som Lagtinget indgaar til Ministeriet med som Andragende, nemlig at Mallemukkens Unger skal fredes i August, September og Oktober, idet der udtrykkeligt i Udvalgsbetænkningen siges, at Amtslægen har udtalt, at Forbudet burde gælde fra 1. August til 1. Oktober, og at Oversundhedskommissionen, som det har været forelagt, ligeledes har anbefalet, at der gives Forbud mod

Fangst af Havhesteunger i Maanederne August—September. Derefter indgaar Lagtinget med Forslag om, at det ogsaa skal gælde for Oktober Maaned, og da vi nu af det ærede Medlem Hr. Samuel sen har hørt, at det er ønskeligt at fange Mallemukkungerne i Oktober Maaned, og da baade Amtslægen og Oversundhedskommissionen siger, at det kun er i August og i September, at de er smittefarlige, vil jeg spørge Ministeren, om der er nogen Motivering for, at Lagtinget i sit Andragende er gaaet videre, end det er ønsket af Amtslægen og Oversundhedskommissionen.

I øvrigt kan jeg tilsige mit Partis Støtte til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Kristian Nygaard: Naar Amtslægen paa Færøerne mener, at Fredning af Is- og Stormfuglen Mallemukken er af Værdi for at undgaa Smitten af Papegøjesygen, der, som vi nu har hørt, har en ret stor Dødelighedsprocent, vil mit Parti naturligvis gerne være med til at vedtage den foreslaaede Ændring af Lov for Færøerne om Jagt og Fuglefangst.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse.

Til det ærede Medlem Hr. Westermann vil jeg gerne sige, at Forslaget gaar jo ud paa at give Ministeren en Bemyndigelse, og naar Lagtinget ønsker, at det skal omfatte tre Maaneder, tænker jeg mig, at det er for at være paa den sikre Side, men der er jo intet i Vejen for, at Lagtinget, hvis det viser sig ikke at være nødvendigt med saa lang en Periode, saa kan nøjes med at indstille en kortere Periode. Det, der for mig er afgørende, er, at man har Bemyndigelse til at gennemføre den Fredning, der er nødvendig. Da Fangsten har erhvervs-mæssig Betydning, er det indlysende, at man vil søge at indskrænke Fredningen det mest mulige, naar det bare er fuldt forsvarligt. Jeg synes, man maa se, hvordan det former sig i Fremtiden, og saa tage Stilling til Spørgsmaalet til enhver given Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg er ganske indforstået med, at det forelagte Lovforslag giver den højtærede Minister en Bemyndigelse til saavel at give en videregaaende som en mindre vidtgaende Fredningsbestemmelse,